

Они да се дадатъ бóгъ юначкомъ,
Мáрс стрелíчникъ, на бóй несítомъ.
Защóто людéте що се рáждатъ тамо,
На рéдъ са юнацы отъ мъстото сáмо.
На бóй кога-йдатъ таламбáзы вíатъ,
Съ пѣсни и соcъ и гры́ двшмáнете трíжтъ.
Марсъ имъ небýдимо и тайно помáга,
Дéрзость и мъжество, на сéрдце полага.
Они течатъ на бóй каквóто на свáдба,
Но то придоби́ха се отъ свыше дárка.
Сýкото имъ дѣло на лéвско прили́ча,
За то направи́ха въ нýчио да разли́ча,
Но да покáзва цáрскія имъ печатъ,
Левъ съ корóна вѣнчанъ и тýча какъ крилатъ.
Той вѣчно да ю́ва Бóлгарската сýла,
Лéвски и мъжески враждите си бýла.
Тебъ Бóже слáва и прóмысли твоéй,
Болгаридъ дава отъ сбѣсти своéй.
Защó си прославилъ старыте и чéда,
На нéбо и землю сéкíй да ги глéда.
На сýте Славáне зарождénieto,
Отъ Rossia выси и множénieto.
Они се прострéха по сýчка Еврóпа,
Въ слéдъ многъ годинъ свѣтскаго потопа.
Стáрото си имъ не го изгуби́ха,
Но вкóпъ соcъ нéго сбѣственны доби́ха,